రెండగ్గిపుల్లలు

"ఆ తలలు అలా విరిగిపోతే నీతల ఎగిరిపోతుంది. అలా చూస్తా వేమిటి?" వీపుమీద దెబ్బపడింది. కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి. పిలక జడ వెనక్కేసుకుని కాళ్ళు దగ్గరగా పెట్టుకుంది బంగారి.

"అలా కూచుంటే పని ఎప్పటికవుతుందీ....ఒక్కటి, ఒక్కటి విరిగినా చెప్తా నీపని...." విసురుగా ఆ చిన్నగదిలోంచి బయటకి వచ్చేసింది రాజేశ్వరమ్మ.

"ఇదిగోనమ్మా...." కూల్ డ్రింక్ అందించాడు డ్రైవర్ రంగయ్య. కూల్ డ్రింక్ చల్లగానే వుంది. కానీ ఏదో గుండెల్లో మంట రాజేశ్వరమ్మని బాధిస్తోంది. చిట్టితల్లి మనసులో మెదలుతోంది. ఊతగావున్న కర్రజారి చిట్టితల్లి కిందపడ్డ దృశ్యం కళ్ళలో మెదలుతోంది. కూల్ డ్రింక్ కింద పెట్టి రాజేశ్వరమ్మ ఆ చిన్నగదిలోకి తొంగిచూసింది. బంగారీ గలగలా నవ్వుతోంది. బంగారి కళ్ళు నల్లగా మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి. అది వేసుకున్న జాకెట్టు తన కూతురిదే. అది వేసుకున్న పరికిణీ తన కూతురిదే. ఎంత బాగా కుదిరాయో దీనికి. ఈ బంగారితండ్రి తన దగ్గర పనిచేసినవాడే. నల్లగా మొద్దులా వుంటాడు. బంగారీ నలుపే. అయితేనేం ఎంతో కళ వుంది ముఖంలో. పదేళ్ళు నిండలేదు గానీ పన్నెండేళ్ళ పిల్లలా బొద్దుగా

వుంటుంది. చిట్టితల్లి ఇదీ ఒక ఈడువాళ్ళే. అయితేనేం చిట్టితల్లి సన్నగా ఊపిరిలేనట్టే వుంటుంది. భగవంతుడు దాని కాలికి అవిటితనం కూడా ఇచ్చాడు ఎందుకో!! రాజేశ్వరమ్మ గొంతులోకి చల్లని డ్రింకు పోవటం లేదు. సీసా పక్కన పెట్టింది. ఆ చిన్న గదిలో బంగారి విరగబడి నవ్వుతోంది. ఏదో చెప్తోంది అందరికీ. రాజేశ్వరమ్మ ఒళ్ళు భగ్గుమంది. హాండ్ బాగ్‌లోంచి చిన్న రుమాలు తీసి ముఖం తుడుచుకుంది.

గబగబా వెళ్ళి కారులో కూచుంది రాజేశ్వరమ్మ.

ఓ రెండుపుల్లలు విరిగితే ఏమయిందో. ఓ రెండు పుల్లలు ఎక్కువ పెడితే, అదీ పొరబాటున పెడితే పెద్ద కొంపమునిగిపోయినట్లు గోల చేస్తుందేమిటి? ఛీ. బంగారివంచిన తల ఎత్తకుండా గబగబా అగ్గిపుల్లలు పెట్టెలో సర్దింది. ముఖాన పడ్తున్న జుట్టు పక్కకి తోసుకుంది. ఉష్. గాలిలేదు. అబ్బా! చేయి పైకెత్తింది విదిలిస్తూ. చేయి గోడకి తగిలింది. ఎర్రమట్టి గాజులు విరిగి నేలపైన పడ్డాయి. రాజేశ్వరమ్మ మాటలు. బొంగురు గొంతు, చెవిలో మారుమ్రోగుతున్నాయి.

"ఈ అగ్గిపుల్లలు సరిగ్గా పెట్టకపోతే, ఈ పుల్లల తలలు విరిగిపోతే మా తలలు విరిగిపోతాయా? ఇవి అసలు తలలా?" బంగారికి నవ్వు ఆగ లేదు. మందు దట్టించిన అగ్గిపుల్లలకేసి చూసింది. ఈ రాజేశ్వరమ్మ ఏం చేస్తుందో? కోపంగా రెండు పుల్లలు విరిచింది.

"దయ్యం పట్టిందా?" గదమాయించింది పక్కనున్న రాములమ్మ!

రెండు పుల్లలు విరిగాయని నావీపుమీద అంత దెబ్బకొడితే ఏంకాదా? ఇవే తలలయితే, నాది వీపు కాదా? చూడు ...ఎంత దెబ్బో, వెనక్కి తిరిగింది బంగారి. రాములమ్మ మాట్లాడకుండా పని చేస్తోంది.

"నిన్ను కొడితేకదా నీకు తెలుస్తుంది. అయినా నువ్వు చెప్పు. ఈ తలలు విరిగితే, నా తల ఎగురుతుందా?" బంగారి అగ్గిపుల్లలవంకే చూస్తోంది. "మాట్లాడకు" రాములమ్మ ముఖాన పట్టిన చెమట తుడుచు

కుంది. బంగారి మూతితిప్పి అగ్గిపుల్లలన్నీ లెక్కపెట్టి పెట్టెలో పెడు తోంది. మధ్యమధ్య జెడకికట్టిన రిబ్బను విప్పి కట్టుకుంటూ.

ఎవరి చేతి సంచులు వాళ్ళు పట్టుకు అగ్గిపెట్టెల ఫ్యాక్టరీ బయట కొచ్చారు పంపుదగ్గర నీళ్ళు తాగింది బంగారి. సాయంత్రమయేసరికి తోటకూర కాడలా వాడిపోతుంది బంగారి. అక్కడ పనిచేసే అందరిలో చిన్నపిల్ల అదే.

చేతిసంచీ ఊగించుకుంటూ రోడ్డున నడుస్తోంది బంగారి. పొద్దున జరిగిన విషయం మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తొస్తోంది. అమ్మగారు ఇలా చిన్న చిన్న పొరబాట్లకి అందరిముందు కొట్టడం, తిట్టడం ఇది మొదటిసారికాదు. అయినా ఎప్పుడూ తననే ఎందుకు కొడుతుందీ, ఎందుకు తిడుతుందీ. తనంటే ఇష్టంలేదు అమ్మగారికి. ఆరోజు చిట్టితల్లి సంగీతం మేష్టారు వచ్చినప్పుడు తను గుమ్మంపక్కన నిలబడి పాట వింటుంటే అమ్మగారొచ్చి పొమ్మని తోసేయటం తనకి గుర్తులేదా? అమ్మగారికి ఎందుకు తనమీద కోపం. ఏమో!! ఈపని అయ్యదే. అయ్యకి జబ్బుచేసి రెండునెలలుగా పనికి రాకపోతే, అమ్మగారిని బతిమాలితే ఈపనిలో తనని పెట్టింది అయ్య జబ్బు తగ్గి ఇంకో పది రోజుల్లో పనికి రాడా? తను ఈ పని మానేయదా? అందుకేగా అమ్మగారు తిట్టినా, కొట్టినా పడివుంటోంది తను!! బంగారి గబగబా నడుస్తోంది. అమ్మగారి కుంటిపిల్లను తను ఎప్పుడయినా ఎక్కిరించిందా? పాపం! ఆ అమ్మాయి అంటే తనకి ఎంతో జాలి పాపం. అయినా అమ్మగారు!! బంగారికి ఒక్కసారిగా అమ్మగారి మీద కోపం వచ్చింది. బంగారి చేతిసంచి కిందపడిపోయింది. కారు హారన్ చప్పుడికి ఉలిక్కిపడింది బంగారి.

"ఏమిటా బంగారు....కారెక్కు" రంగయ్య నవ్వుతున్నాడు.

"ఏమిటీ?" బంగారి చేతిసంచి దులుపుతూ అంది.

"అమ్మగారు రమ్మంది,"

"నన్నా?"

"ఆ....నిన్నే" రంగయ్య కారు తలుపు తెరిచాడు.

పొద్దుటికోపం ఇంకా పోలేదా అమ్మగారికి అనిపించి భయమేసింది బంగారికి.

"అయ్యకి చెప్పి వస్తా!"

"నీయిష్టం. అదే చెప్తా అమ్మగారికి. వెళ్ళు" రంగయ్య కారు తలుపు పట్టుకునే అన్నాడు.

"తలుపు తియ్యి" బంగారి ఖంగారుగా కారులో ఎక్కి కూచుంది.

* * *

ఆ భవనంలో అడుగు పెడుతుంటేనే కాళ్ళు వణికాయి బంగారికి. గేటు లోపలే నిలబడింది భయంగా.

"వెళ్ళు" రంగయ్య ముందుకు నడుస్తూ అన్నాడు.

"రా, లోపలికి" రాజేశ్వరమ్మ తమలపాకులు నములుతోంది. బంగారి గోళ్ళు కొరుకుతూ గోడల వంక అటు ఇటు చూస్తూ నిలబడింది.

"పొద్దున్న పనికి వచ్చావో లేదో? అంత నిద్రా నీకు? రెండగ్గి పుల్లలు విరిగిపోతే ఏం నష్టమంటున్నావా? పిట్ట కొంచం కూత ఘనం లాగ నీకు పొగరుకేం తక్కువ లేదు?"

రాజేశ్వరమ్మ బంగారి వంక చూస్తోంది. పెద్ద కళ్ళు, నవ్వుతుంటే ఎంతో కళగా ఉన్న ముఖం, చెంగు చెంగున గంతులేస్తూ, గల గలా మాట్లాడుతూ ఉండేది ఇదే!!

రాజేశ్వరమ్మ నోట్లో ఉన్న తమలపాకులు నమిలి తుప్పున ఉమ్మింది పక్కనే వున్న పూల కుండీలో.

బంగారికి నవ్వొచ్చింది. అప్రయత్నంగా నోటికి చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకుంది.

"ఏమిటా నవ్వు? నిన్నెందుకు పిలిచానో తెలుసా? రేపు మీ అయ్యని కలవమని చెప్ప తెలిసిందా?" రాజేశ్వరమ్మ ఇంకా ఏదో అనబోయింది.

"మమ్మీ! ఒక్కసారి లోపలికి రా" రాజేశ్వరమ్మ గబుక్కున లోపల కెళ్ళిపోయింది.

ఆ గదిలో ఉన్న గోడల వంక చూస్తోంది బంగారి. పెద్ద పెయిం టింగ్ వంక కన్నార్పకుండా చూసింది. అందమైన సోఫాల వంక, ఎంతో అందమైన కర్టెన్ల వంక చూసింది బంగారి. అబ్బ! ఎంత పెద్ద ఇల్లో బంగారికి వెంటనే నవ్వొచ్చింది. రెండగ్గిపుల్లలు విరిగితే ఈ అమ్మగారికో లెక్కా!! అంతలోనే కర్టెన్ కదలటం కనిపించింది బంగారికి.

"మీ అయ్య ఎందుకూ? నీకే చెస్తా. రేపటినుంచి పనిలోకి రావద్దు, తెలిసిందా?" రాజేశ్వరమ్మ బంగారి వంకే చూస్తోంది.

కాళ్ళ కింద నేల కదిలినట్లే అనిపించింది ఓక్షణం. నౌకరీ తీసేస్తే ఎలా? తన తండ్రి జబ్బు ఇంకా ఎప్పటికి తగ్గుతుందో, తగ్గకపోతే!? బాబోయ్!!

బంగారి అమ్మగారి కాళ్ళు పట్టుకుంది గట్టిగా.

"చాల్లే! లే! ఈ దొంగవేషాలు నాకు నచ్చవు. నేనంటే భయం లేదు. పైగా పనంటే నిర్లక్ష్యం. ఏదో మీ అయ్యమీది జాలితో పనిలో పెట్టుకున్నా. నెల రోజులయేసరికి నీకు ఒళ్ళు బలిసిపోయింది. వెళ్ళు - రేపటి నుంచి రాకు" రాజేశ్వరమ్మ పక్క కుండీలో తుప్పున ఉమ్మి సోఫాలోంచి లేచింది.

బంగారి ఆ గోడ నానుకుని అలానే నుంచుంది కొద్దిసేపు. రాజేశ్వరమ్మ తన వీపు మీద కొట్టిన దెబ్బను జాకెట్టు వెనక్కి చేయి పోనిచ్చి చూసుకుంది బంగారి.

రెండగ్గిపుల్లలు ఎక్కువ పెడితే నీకింత కష్టమయితే, నా నౌకరీ పోతే నాకెంత కష్టం బంగారి కళ్లు తుడుచుకుంది. ఇంటికెడితే అయ్య తంతాడు.

బంగారి కళ్ళు ఎర్రపడ్డాయి. రాజేశ్వరమ్మ బొంగురు గొంతు చెవిలో హూరుమోగుతోంది,

"రాజేశ్వరమ్మా! ఈ రెండగ్గిపిల్లలతోనే నిన్ను అంటిచేస్తా. నీ ఫ్యాక్టరీ తగులపెట్టేస్తా! నిన్ను! నిన్ను!" బంగారికి కోపంతో నోట్లో నుంచి వస్తున్న మాటలు ఆచిన్న గొంతులోనే అడ్డంపడి అణగిపోయాయి!! రంగయ్య గుమ్మంలో నిల్చుని నవ్వుతున్నాడు.

"థూ!" కసిగా దగ్గరలో ఉన్న పూల చెట్టులో ఉమ్మి, గబ గబా బయటికి నడిచింది బంగారి.

* * *

రెండు వారాలు గడిచాయి. నాలుగు వారాలు గడిచాయి. బంగారికి నౌకరీ దొరకలేదు. ఎంత మరిచిపోదామనుకున్నా రాజేశ్వరమ్మ మనసు లోంచి పోవటంలేదు. ఆ చిన్న గదిలో తన పక్కన పనిచేసే రాములమ్మ ఎందుకో మరీ మరీ గుర్తొస్తోంది బంగారికి. సినిమాలో చూసిన ఆడపిల్ల రౌడీలను తన్నింది, కొట్టింది! తనకీ అలాంటివి వస్తే డొక్కలో ఒక్క తన్ను తన్నేది! నోట్లో గుడ్డ కుక్కి గొంతు నొక్కి చంపిపారేసేది! ఈ రాజేశ్వరమ్మని. కానీ తనకేమీ రావుగా! నాలుగో తరగతి చదువుతుంటే మాన్పించాడు అయ్య. అరె! తను జీతం పైసలు తెచ్చుకోవద్దా! అయినా పుణ్ణానికొచ్చాయా పైసలు!!

బంగారి చేతి సంచీ తీసుకుని, అందులో అగ్గిపెట్టె గల గలలాడు తుంటే, గబ గబా ఆ మండుటెండలో బయలుదేరింది! ముఖాన చెమట తుడుచుకుంటూ గబ గబా నడిచింది. రాజేశ్వరమ్మ పని పట్టాలనే కోపంతో ఆ పని మనసు పరుగులు తీస్తుంటే, ఆ పెద్ద భవనంలో అడుగు పెట్టింది బంగారి.

అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. రంగయ్య ఊళ్ళో లేడు. చిట్టితల్లి లోపల గదిలో నిద్రపోతుందేమో! ఏమో! రాజేశ్వరమ్మ పడగ్గది దగ్గర నిలిచింది బంగారి. నెమ్మదిగా తొంగి చూసింది. గాఢ నిద్రలో ఉంది రాజేశ్వరమ్మ. బంగారి మనసులో ఆనందం నిండిపోయింది. క్షణంలో

బంగారి ముఖమంతా చెమటలు పోసాయి. చేతిలో సంచీ కదులుతోంది. ఒక్క అగ్గిపుల్ల గీసింది. పుల్ల విరిగి కింద పడిపోయింది. ఇంకొకటి- బంగారి చేతులు వణుకుతున్నాయి. మంచం కింద పడింది అగ్గిపుల్ల.

బంగారి ఖంగారుగా గది దాటి బయటికి పరిగెత్తింది. ఆగకుండా పరిగెత్తింది. కాలికి రాయి తగిలి ముందుకి పడింది. హమ్మయ్య! బంగారి కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంది ఓ క్షణం. పెదాలపై చిన్న నవ్వు?! బంగారి గబ గబా నడిచింది - ముఖానపడ్డ జుట్టు చేత్తో తోసుకుంటూ ఇంట్లో అడుగు పెట్టింది బంగారి.

"పైసలిచ్చిందా?" ముసలాడు మంచం మీదనుంచే అరిచాడు.

"లేదింట్లో." బంగారి లోపలికి పరిగెత్తింది.

*　　　*　　　*

వారం రోజులు గడిచాయి. ఈ మధ్య చాలా చిరాగ్గా వుంటోంది. బంగారికి నిద్ర పట్టటంలేదు. ఎవరి మీదో కోపం—ఎవరూ ఏ విషయాలూ చెప్పరేం తనతో? అయినా ఇంట్లో కూచుంటే ఎలా తెలుస్తాయి కబుర్లూ? బంగారీ జడ అల్లుకుని ఎర్రని రిబ్బను పెట్టుకుంది. పూసల గొలుసు మెళ్ళో వేసుకుంది. గుమ్మంలో వున్న ఎర్ర గన్నేరు పూవు కోసి జడలో పెట్టుకుంది. చాలా ఉత్సాహంగా నడుస్తోంది బంగారి

బంగారి ఫ్యాక్టరీ దగ్గరలో వున్న తురాయి చెట్టుకింద నిలబడింది. ఒక్కొక్కళ్ళూ బయటకొస్తూ కనిపిస్తున్నారు. "ఇంకా రాదేం" విసుగ్గా అటే చూస్తూ నించుంది బంగారి. నిముషాలు గంటల్లా అనిపిస్తున్నాయి.

"బాగున్నావా?" భుజంపై చేయిపడేసరికి ఉలికిపడింది బంగారి.

"రాములమ్మా....అమ్మగారు బావున్నారా?" బంగారి ముఖమంతా కళ్ళు చేసుకుని రాములమ్మవైపు చూస్తోంది.

"మీ అయ్య బాగున్నాడే?" రాములమ్మ బంగారివంక చూస్తోంది

"అబ్బ! అమ్మగారి విషయం చెప్పు!"

"మీ అయ్య నౌకరీలో పైనెలలో చేరతాడటగా!"

"ఏమో అమ్మగారు" బంగారి ఖంగారు అర్థంకావటం లేదు రాములమ్మకి.

"నీకూ తెలిసిందా బంగారీ...."

"ఏమిటి?" పెద్దగా అంది బంగారి.

"అదే, వారం రోజులనాడు అమ్మగారికి పెద్ద ప్రమాదం!" రాములమ్మ మాట పూర్తి లేదు.

"ఏమైంది?" బంగారి కళ్ళనిండా ఉత్సాహం, విజయగర్వం!

"ఆ! అదేరోజు అమ్మగారి చీర అంటుకుని పెద్ద మంటలు వచ్చాయి....అమ్మగారు" రాములమ్మ బంగారివంక చూసింది చెప్తూ.

"చచ్చిపోయిందా?" తక్కున అనేసింది బంగారి.

"ఛీ! పాడుమాటలు. పనిమనిషి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి మంటలు ఆర్పేసింది. అమ్మగారు ఆరోజు కాటన్‌చీర కట్టుకున్నారు. అదే పాలిస్టరయితే?"

"హాయిగా చచ్చిపోయి వుండేది కదూ!" బంగారి గొంతునిండా ఉత్సాహం!! రాములమ్మ విస్తుపోయి చూసింది బంగారివంక.

కానీ వెంటనే అర్థమయిందీ బంగారికి, అమ్మగారు చచ్చిపోలేదని!!

రాములమ్మ ఏదో చెప్తోంది.

అయ్యగారు సిగరెట్లు కాలుస్తారట. సిగరెట్టు పీక గాలికి రగిలిందిట. అమ్మగారి చీరకొంగు నేలకి తాకుతుంటే అంటుకుందిట. "బంగారీ పెద్దాళ్ళ విషయాలు మనకి తెలియవే. అమ్మగార్ని ఆ దేవుడే కాపాడాడు" రాములమ్మ మాటలు ఒక్కటికూడా వినపడటం లేదు బంగారికి.

బస్సు రావటంతో రాములమ్మ గబగబా బస్సెక్కింది. బంగారి కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటికి చేరింది. సందుచివర చెత్తకుండీ దగ్గర ఆగింది బంగారి. సంచిలో అగ్గిపెట్టె గలగల్లాడింది. రెండగ్గిపుల్లలు గీసి

కసిగా అందులో విసిరింది. భగ్గున మంట పైకి లేచింది. బంగారి భయంగా పరిగెత్తి వచ్చేసింది ఇంటికి. "మరోసారి అంటుకోవా అగ్గిపుల్లలు" గట్టిగా పైకి అనేసింది చిన్న బంగారి.

"అమ్మగారు జీతం పైసలిచ్చిందా? ముసలాడు మంచంలో వుండి బంగారివైపు చూసాడు.

"అమ్మగారు ఛస్తే కానీ పైసలు రావు" బంగారీ అరిచింది.

"తప్పమ్మా....అమ్మగార్ని అలా అనకూడదు" ముసలాడి మాటలు వినిపించలేదు బంగారికి.

సంచిలో అగ్గిపెట్టె గలగల లాడుతుంటే బంగారి ఆ సంచిని భద్రంగా కొయ్యపెట్టెలో దాచిపెట్టింది రహస్యంగా!!

"వినూత్న కథ"
శ్రీ వేదగిరి కమ్యూనికేషన్స్,
1-8-59/1/7, చిక్కడపల్లి,
హైదరాబాదు - 500 020.